

Så siger statsministeren i fortsættelse af omtalen af operahuset, at vi skal investere i fremtiden. Jamen vi investerer jo netop i fremtiden ved, at vi fra Det Kongelige Teater rykker operan ud i det nye operahus og skaber bedre rammer for de tilbageværende kulturelle aktiviteter. Det er da også en investering i fremtiden, at man skaber mere luft der, hvor aktiviteterne foregår i øjeblikket.

Jeg står uforstående over for, at statsministeren, der normalt, synes jeg, plejer at være meget lydhør, fuldstændig har lagt sig fast på, at sådan skal tingene være, og at det rokkes der ikke en tøddel ved. Jeg havde håbet på en lille åbning i dag.

Vi har haft en stor, indgående drøftelse af det i Dansk Folkepartis folketingsgruppe, hvor vi har drøftet det her meget nøje og er blevet enige om, at vi ville gå ned og konfrontere statsministeren med vore synspunkter, også i relation til de kommende finanslovforhandlinger.

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Det har jeg da heller ikke noget imod, men sagen har jo været rejst flere gange tidligere af Dansk Folkeparti i sidste folketingssamling, og der er jo altså ikke kommet noget nyt på bordet.

Da forliget om bygning af et nyt skuespilhus blev indgået, var der jo også kendskab til, fuld viden om, at der også ville blive bygget en ny opera, så alt det har jo været inddraget i overvejelserne.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Formanden:

Hermed sluttede spørgsmålene til statsministeren. Så er der stillet spørgsmål til miljøministeren. Det første spørgsmål stilles af hr. Jørn Jespersen.

Spm. nr. US 4

Jørn Jespersen (SF):

Jeg vil gerne spørge miljøministeren til en af de mange sager om vernetjenester, der for tiden omtales i medierne, i Miljøministeriet, nemlig den om Kolindsund, hvor en lovliggørelse, som er pålagt pumpelaget af både amtet og Skov- og Naturstyrelsen, bliver udsat i to omgange på foranledning af ministeren.

Hele sagen starter tilsyneladende med, at der afholdes møde på ministerens kontor den 15.

juli 2002 med deltagelse af ministeren selv, formanden for Folketingets Miljøudvalg, Skov- og Naturstyrelsen og pumpelaget som den ene part i en sag. Derimod deltager den anden part, Danmarks Naturfredningsforening, ikke. Dette møde foreligger der tilsyneladende ikke noget referat fra.

Derfor lyder mine spørgsmål: Hvorfor er der ikke et referat fra det pågældende møde? Burde man ikke ud fra god forvaltningskik have lavet et referat? Da der nu ikke foreligger et referat, kan ministeren så fortælle, hvad der skete på det pågældende møde?

Kl. 13.30

Miljøministeren (Hans Christian Schmidt):

Det er helt klart, at der selvfølgelig holdes møder; det gøres der også om den her sag. Det har jeg så også redegjort for, når jeg enten blev indkaldt til samråd eller ved spørgsmål.

Det helt afgørende i den her sag – og det er jeg meget ked af har haft meget svært ved at finde vej til medierne, enten fordi man ikke har været bekendt med det, eller også fordi man ikke har tillagt det den betydning, som jeg synes det har – er oplysningen om, at Skov- og Naturstyrelsen gør mig opmærksom på, at Danmarks Naturfredningsforening den 12. december 2002 henvender sig om, at der var opnået enighed med Pumpelaget Kolindsund om at finde en alternativ løsning til retableringen, og jeg sagde da til Skov- og Naturstyrelsen: Prøv i det lys at kigge på sagen igen og find en mindelig løsning; og det gjorde Skov- og Naturstyrelsen så.

Jeg synes, det er meget vigtigt i den her sag, at man forstår, at Danmarks Naturfredningsforening var dem, der rettede henvendelser om, at man sammen med Pumpelaget Kolindsund var gået ind og havde sagt til hinanden: Kan vi ikke prøve at finde en løsning her?

Det var jo også det, jeg oplyste, og det er også derfor, den mail, som kom fra Danmarks Naturfredningsforening, er sendt over eller er på vej over.

Det er jo helt afgørende, at det, man spørger om her, er: Må vi godt have lov til at snakke sammen? Altså Danmarks Naturfredningsforening og Pumpelaget Kolindsund, som er dem, der har udført det, som selvfølgelig ikke er i orden. De spørger altså, om de kan få lov at få en snak sammen, fordi de tror på, at de kan finde en løsning. Jeg synes, det er det rigtige, at man giver plads til, at nogle gerne vil have lov at